

FARSKÝ LIST

21

2016

ročník XI.

9.10.2016 Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Križa, Prešov-Sekčov

Úvodník

Život píše svedectvo: *“Bože, ak si mojou autoritou...tak sa ťa mám báť? Lebo skoro všetky authority v mojom živote sú také prísne, niekedy kričia, ublížia. Pýtam sa ťa, ako to myslíš, že chceš byť mojou autoritou? Ty, všemohúci Boh. To chceš mať pod kontrolou každú oblasť môjho života? tak ťa prijímam ako milujúceho Otca.* Náš otec bol k nám deťom taký zvláštny. Dával nám rôzne príkazy. Často bol nervózny a vybíjal si zlosť na hlúpych drobnostiach. Nesmeli sme sa pri jedení rozprávať, kto mľaskal, musel odísť od stola. Kolkokrát sme počuli, akí sme nešikovní, nespravili sme dobre to či ono. Pochvala? Tak to bolo pre otca neznámy pojem. Ja viem, že nás mal rád. Bože, hovoríš, že on to len nevedel prejaviť? Asi máš pravdu. Občas som videl, že sa na nás usmieva, dokonca ma raz pohladil. Ja som si potom toľké roky myslel, že ty si taký istý. Lebo aj o tebe som veľaokrát počul, že si môj Otec. Zo strachu pred trestom som chodieval každú nedeľu miništrovať. Pamätáš sa? Myslel som si, že keď nepôjdem, budeš ma karhať, aký som lajdák. Aj som sa každý deň poctivo modlil Otčenáš - ako svoju

povinnosť, aby som nemal hriech. Hej, dnes sa už tak nemodlím. Chcem sa s tebou úprimne porozprávať. Vďaka ti za to, lebo si mi dal poznať, že si môj láskavý Otec. Prijímaš ma so všetkým tým, čo mám a aký som. A ja sa ťa snažím počúvať. Nechcem sa vzpierať tvojej vôli, aj keď jej občas nerozumiem. Zobral som prácu v našom meste, kde mám len polovičný plat oproti tomu, aký mi núkali inde, ale už na opačnej strane krajiny. Poslušne som to prijal, lebo si mi ukázal, že mám byť tu pri svojej rodine a pri svojom starom a už chorom otcovi... že mám pomáhať mame, ktorá nemá síl ho doopatrovať. Napriek tomu, aký k nám bol, dávaš mi silu na to zabúdať a prejavovať to, čo on mi nikdy nedal. Lebo ty ma to učíš. Verím, že on cíti moju snahu a že cez to prežije tvoju lásku. Lebo si aj jeho Otec. Aj keď sa ti ešte vzpiera a pohundre na teba, myslím si, že ťa nejakým spôsobom berie. Hovoríš, že len mám vydržať? Pracuješ na tom? Chcem tomu veriť, Otče. Daj mi silu prekonávať prekážky dnešného dňa. ...tak ťa pozývame do nášho domu Pane, sme manželmi už desať rokov.

Prešli sme si kadečím. Ty vieš, ako nám bolo ťažko, keď sme prišli o naše prvé bábätko. Mysleli sme si, že nás neľúbíš, nežehnáš nás. Zlostili sme sa na teba, lebo

sme po ňom veľmi túžili. A ty si si ho zobral k sebe. Ale nám trvalo, kým sme pochopili, že takto si to chcel. Ty si ho stvoril a zapáčilo sa ti mať malého anjelika. Až s odstupom času sme uvideli, že to bol tvoj plán, ktorý nám vlastne umožnil dokončiť domček aj v pokoji doštudovať. Prijali sme to s pokorou a ty si nám potom požehnal ďalšie dieťaťko. Dávame ti náš sexuálny život, Bože, vládni aj v našej spálni. Chceme sa naozaj naučiť odovzdaniu sa sebe navzájom v láske. Vieš, že nám to predtým nešlo. Po pôrode sme nevedeli byť bez strachu z ďalšieho počatia. Ale ty si aj nad tým, nedáš viac, ako znesieme. Príď so slobodou, nech vieme žiť v čistote, nech rozumne vieme rozhodovať o plánovaní či zdržiavaní sa v plodných dňoch. Tak či tak všetko plánuješ a tvoríš ty. Daj, aby sme vedeli každé dieťa prijať ako dar. Ty tiež vieš, aké je to niekedy náročné v nedeľu vychystať celú rodinu a stihnúť načas liturgiu. Ale chceme tam ísť a uctiť si teba, prosieť o požehnanie a načerpať do ďalších dní. Vidíš, akí sme niekedy večer unavení a najradšej by sme zaspali, ale chceme sa aspoň na chvíľu s tebou stretnúť, odprosiť ťa za naše zlyhania a poďakovať ti za všetko, čo pre nás robíš. Bože, prosíme, nech je náš dom domom modlitby a služby navzájom v láske. Maj tu svoje miesto. Nielen na krížiku či na obrázku na stene, ale v našich skutkoch. ...tak ti dávam svoju prácu a peniaze Bože, ten môj šéf ma raz zničí! Zase mi dal menšiu výplatu a ešte sa na mňa aj vykričal, že chodím neskoro do roboty. Musím sa ti pošťazovať. Vieš, že sa nedá v našom meste dôjsť načas, všade samé zápchy. Čo? Myslíš, že si mám privstať? Keď mne sa ráno tak dobre spí. No áno, vlastne tých pár minút by mi pomohlo. Zase si ma usvedčil, Pane. Dobre, zajtra to skúsím skôr. Pomôžeš mi sa prekonať? Som slabý a hriešny, inak to nedám. Keby bol môj šéf aspoň trochu taký, aký si ty. Láskavý, chápaný, štedrý... Či ja som štedrý? No... občas niečo, niekomu pomôžem. Jaj, myslíš na desiatok. Tak to je pravda, že som ti ho minulý mesiac nedal. No nezvýšilo nám. Aha, že prvotina ti patrí. Vieš, to je ťažké. Ako potom vyžiť celý mesiac? Nemám sa starať? Že neboj sa?! Pane, tak rob zázraky, vieš presne, koľko mi treba. Dobre, dobre, buď pánom aj v tejto oblasti môjho života. Pomáhaj mi v štedrosti a požehnaj môj príjem, moju prácu a poctivosť v nej. Nauč ma nešomrať, nehľadať chyby na iných, ale začať od seba. Ukazuj mi, na čom mám popracovať, čo ti ešte odovzdať. Zmeň najprv mňa. ...tak chcem hlásať o tebe a slúžiť V mladosti som neriešila duchovný život. Zaujímala ma tak akurát zábava, pekní chlapi, čo si mám obliecť a kam pôjdem večer. Pomôcť s domácimi prácami? No ani náhodou. Povzbudiť utrápenú kamošku? To mi tiež veľmi nešlo. Ešte tak ísť si s ňou vypiť, aby skôr zabudla na starosti. Lenže potom som sa dostala do partie takej inej mládeže. Zdali sa mi najprv čudní. Chodili do chrámu, do baru nie. Tak nejako som vnímala, že sa majú radi a pomáhajú si a raz ma tam niekto stiahol. Až som sa zrazu ocitla na duchovnom kurze. Takto si sa mi, Pane, dal poznať. Tam som prvýkrát zažila, čo to je tvoja láska. Mne si to dal prežiť, lebo iní mi to dali prežiť. Prijali ma a pomáhali mi. Teraz viem, že si dobrý Boh a nemôžem o tom mlčať. Túžim, aby ďalší ľudia zažívali

to, čo ja. A tak v pokore pred tebou a inými chodím a hlásam, čo si urobil v mojom živote. Hovorím svedectvo, kde sa len dá. Na rôznych kurzoch, ľudových misiách v spoločenstve ľudí, ktorí to žijú podobne. Viem, že toto je veľmi potrebné a že to odo mňa chceš, voláš ma do toho. Nech môže každý počuť radostnú správu, že ty si Spasiteľ sveta a nie je nič lepšie, ako zveriť ti svoj život. Chcem byť s tebou každý deň v modlitbe a potom všade tam, kde môžem pomôcť či ohlásiť tvoje meno. Aký je tvoj Boh?

o. Rastislav (farár)

Odpusť...

Drahí bratia a sestry, možno ste už niekedy počuli tieto slová: „*Necháš to? Ale okamžite to pusť. Také veci nepatria deťom do rúk. Čo si chceš ublížiť?*“ Väčšinou tieto slová adresujeme deťom, alebo sme ich počuli ako deti. Ak drží malé dieťa niečo nebezpečné v rukách, čím by si mohlo ublížiť, rodič sa snaží hneď vziať tieto veci z rúk. Veď nikto by nechcel, aby si dieťa ublížilo ostrým nožom, napilo sa oleja či saponátu. A tak od detstva je človek učení, čo môže a čo nemôže, čo mu môže ublížiť a čo pomôcť. Už malé deti sa učia, ako prechádzať cez cestu, ako sa riadiť semaforom, ako si dávať pozor na nebezpečné veci. A ak sa aj o niečo pokúsia vidia vystrašené, alebo nahnevané tváre ich rodičov, ktorí im vysielajú jasný signál- Nerob to! Sú veci, ktoré by sme nemali z rúk nikdy pusť a sú veci, ktoré by sme do rúk nemali ani brať. Snáď nikto z nás by sa nechcel zbaviť pokoja, radosti, šťastia, sily, odvahy, priateľstva. Veď za tým sa mnohí ženú, mnohí o tom snívajú. Sú však aj také veci, ktoré by sme nemali brať do svojich rúk, do svojho života, pretože nás oberajú o pokoj, požehnanie, šťastie a to nielen pozemské. Jednou z nebezpečných vecí, ktoré sa tlačia do našich srdc je neodpustenie. Mnohí ľudia žijú s rôznymi zraneniami od rodičov, učiteľov, kamarátov... Ak s tým žijem, kráčam so zranením, ruka v ruke s ním mnohokrát ide aj neodpustenie. A toto je veľmi nebezpečná vec, pretože neodpustenie duchovne smrdí, zasmraďuje naše vzťahy, ovplyvňuje naše správanie k druhým.

Ak žije človek v neodpustení, dokáže prejsť na druhú stranu ulice, len aby nestretol konkrétnu osobu, dokáže stáť pri dverách a neotvoriť ich pred hnevnikom a čo je ešte horšie, dokáže sa tváriť, že sa nič nestalo. Neodpustenie však blokuje nielen naše vzťahy, ale blokuje požehnanie, ktoré na nás Boh zosiela, ba dokonca blokuje Božie odpustenie na nás. V modlitbe Otče náš sa modlíme „*a odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinnikom.*“ V tejto modlitbe teda prosím, aby mi Boh odpustil tak, ako ja som odpustil iným. Ak teda neodpustím, ani na mňa nemôže spočinúť Božie odpustenie. Pozor. Odpustiť neznamená zabudnúť. Veď ak mi niekto veľmi ublíži, to sa nedá len tak vymazať z hlavy. Odpustiť znamená rozhodnúť sa odpustiť. Je to o hlave, o rozhodnutí, aj keď srdce ešte bude istý čas bolieť.

Drahí bratia a sestry, predstavme si tvár otca či mamy, ktorá na nás volá : „Nerob to, neber to!“ Istotne na nás takto volá na nás Boh. Neberme do svojich rúk, do svojho srdca neodpustenie, lebo ubližujeme sebe aj iným. Pane, nauč nás nebrať do svojho života neodpustenia a pomôž nám odpúšťať tým, ktorí nám ubližujú. Amen

o. Matúš (kaplán)

FARSKÉ OZNAMY

- ❖ Pozývame vás na púť k Ikone Bohorodičky- *Dvere milosrdenstva* v gr. kat chráme v meste Jaroslavl v Poľsku dňa 17.10.2016 . Hlásiť na púť sa môžete v kancelárii.
- ❖ V mesiaci október vás pozývame pred sv. liturgiami v pondelok a utorok na modlitbu Akatistu k Presvätej Bohorodičke.
- ❖ Druhá nedeľa v mesiaci sú o 16:00 hod. modlitby za uzdravenie so sv. liturgiou v Lutine.
- ❖ Pozývame vás na púť do Ríma v termíne 13.-18.11.2016 Viac na nâstenke.
- ❖ V nedeľu, 16.10.2016 nebude ráno modlitba utierne, ale modlitba sv. ruženca.
- ❖ Pozývame vás na púť do Čenstochovej s modlitbami za uzdravenie s o. Danielom 15.10.2016. Viac na plagáte.
- ❖ V nedeľu, 16.10.2016 vás pozývame do PKO Čierny Orol na benefičný koncert s hosťami (Maroš Bango, Peter Milenky and band...) o 17:00 hod. pri príležitosti 25. výročia Gréckokatolíckej charity.

Prevzaté, Spracoval DS

Vydáva: **Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Križa, Prešov Sekčov, Ul. Martina Benku 7, 08001 Prešov**

Internet: www.grkat-sekčov.sk

e-mail: farnostsekčov@gmail.com

Tel: 051/7725540

Tlač: **A-print, s.r.o., Urbánkova 13, Prešov**

Len pre vnútornú potrebu

Dobrovoľný príspevok: 0,10€

Neprešlo jazykovou úpravou